

Jiménez Villarejo

1 El fiscal en cap de Barcelona, i fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Carlos Jiménez Villarejo, és partidari de presentar de manera immediata una querrela sobre la compatibilitat de la gestió política del secretari general de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, Lluís Prenafeta, amb les seves activitats privades.

El fiscal general de l'estat, Leopoldo Torres, en canvi, és partidari d'una ampliació de proves, de conèixer si hi ha noves dades que puguin ser considerades essencials, per saber si finalment cal presentar o no la querrela.

Les dues postures enfrontades ja han aconseguit escampar el cas Prenafeta abans i tot que els magistrats s'hagin posat d'acord sobre la consistència i fonamentació de la possible futura querrela.

El cas en qüestió s'ha destapat immediatament després que Lluís Prenafeta anunciés la seva retirada de la política per al proper 31 de maig, i un parell de dies després que quedés absolutament arxivat el cas Banca Catalana, amb la total absolució de tots els encausats.

La tossuderia pot portar Jiménez Villarejo a endegar un cas Prenafeta. El mateix fiscal que un bon dia de l'any 1984 va impulsar un cas Banca Catalana, del qual al cap de sis anys no ha quedat judicialment res, tret d'un cost econòmic desmesurat en despeses a càrrec de l'aparell de Justícia per un error de la fiscalia, i tret d'un cost d'imatge incalculable a càrrec dels que erròniament van ser presentats com a presumptes culpables.

Després del fracàs del cas Banca Catalana, qualsevol actuació de Villarejo està inevitablement abocada a la

transcendència, i en les seves mans està optar entre afinar més la punteria o reincidir en l'error o, per què no, reconèixer l'error anterior i dimitir.

Josep Ma. Pasqual

Segona oportunitat

2 El Consell de la Generalitat valenciana acaba d'aprovar un pla triennal per promocionar l'ús del valencià, tant a l'administració com a la societat en general. El programa ha estat elaborat pel Gabinet d'ús i ensenyament del valencià i va ser presentat pel conseller de Cultura Antoni Escarré. Amb més de cent actuacions, el nou pla establirà tres grans àmbits d'actuació: ús oficial, ús social i estudis sociològics i lingüístics.

Per a la Generalitat, l'acord pres pel Consell és un "compromís irrenunciable amb la recuperació del valencià, l'engua històrica i pròpia del nostre poble". Aquest acord és, a més, un dels punts del pacte d'investidura que el PSOE va subscriure amb Esquerra Unida i Unitat del Poble Valencià per tal que aquests dos grups donaren suport a la investidura de Joan Lerma com a president de la Generalitat.

Més enllà de les bones intencions, aquest pla triennal presenta una nova oportunitat per tal que les expectatives que va crear l'aprovació de la Llei d'ús i ensenyament del valencià puguin ara concretar-se. No obstant això, des del començament hi ha diversos punts que tornen a mostrar la timidesa de la Generalitat valenciana a l'hora de desenvolupar una política de normalització lingüística: no hi haurà cap organisme que coordine aquest nou pla i tampoc hi ha una dotació econòmica específica.

Es ben difícil saber com un pla pot desenvolupar-se sense pressupost i sense un departament concret que ho coordine i és també preocupant que s'hi

especifique i ratifique que la TVV haurà de potenciar l'ús del valencià, quan el conseller de Cultura Antoni Escarré, del departament del qual dependrà de moment el projecte, manifestà fa poc al mitjà de comunicació que "el percentatge de valencià a la TVV em sembla correcte perquè reflecteix la realitat social". EL TEMPS va calcular que hi havia setmanes, on aquest percentatge no superava el 55%.

És massa prompte per a realitzar judicis valoratius. El temps dirà fins on ha arribat aquesta declaració de principis.

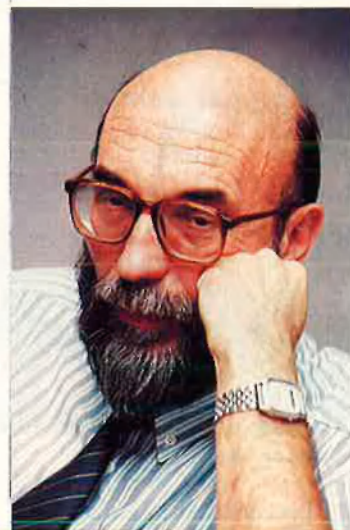
Jordi Sebastià

El parc impossible

3 En sols una setmana, el Tribunal Superior de Justícia de València ha dictat

ses associacions d'arrossers i l'Associació d'Agricultors Valencians, AVA.

El parc, doncs, ha deixat de ser parc i ha quedat sense cap protecció. L'única possibilitat que l'Agència del Medi Ambient té ara de conservar el

Antoni Escarré proposa al Consell el nou pla per a fomentar l'ús del valencià. Baix: ¿hi haurà un cas Prenafeta?

un parell de sentències contra el decret de la Generalitat valenciana segons el qual es va declarar l'Albufera Parc Natural. La primera vegada va ser amb motiu d'un recurs presentat pel sindicat de regants de Sueca i la segona pel mateix Ajuntament de Sueca, diver-

llac és recórrer contra la sentència. Per al seu director, Carlos Auernheimer, es traca únicament d'una qüestió de forma perquè el Tribunal ha condemnat que el decret es realitzara sense consulta prèvia al Consell d'Estat. Segons manifesta, "si cal consultar,

consultarem i prou"; no obstant això, les sentències manifesten que no s'ha entrat a considerar altres qüestions de fons plantejades pels recursos i és per això que els advocats que representen els querel·lants opinen que no tot és tan senzill com creu el senyor Auernheimer.

La realitat és que el decret tenia defectes de forma i que

a la Generalitat li estan clavant gols legals dels més humiliants. El decret, el decret per a regir i protegir el parc natural més important del País Valencià, fa aigua per totes bandes. Que els recursos vindrien era cosa sabuda després de veure l'escàs interès que pel llac tenen els arrossers i més quan el decret xocava de ple amb els seus interessos;

però malgrat això la Generalitat es presenta amb una llei mal redactada que proporciona fàcils victòries als seus adversaris. Lamentable.

J.S.

Per fi, la reforma

4 Un mes després que l'estatut d'autonomia complís el setè any de vida, la comissió parlamentària per a la reforma de l'Estatut ha acabat el seu treball preparatori: el dictamen, que ara s'ha de començar a debatre i votar per a posteriorment passar al ple. Han estat prop de catorze mesos de feina per arribar a dictaminar unes conclusions que haurien de possibilitar —amb permís del PSOE— l'assumpció de noves competències i la reforma estatutària per l'altre.

De les conclusions de la comissió —creada amb els vots en contra del PSOE— es desprèn que la petició d'ampliació de competències se centrarà en les matèries d'ensenyament, sanitat i policia local. Es tracta, sens dubte, de tres aspectes fonamentals amb els quals tots els grups —excepte el PSOE— es mostren d'acord. Per una part, en l'ensenyament, Balears és l'única comunitat amb llengua pròpia que no té competències, la qual cosa provoca una situació de greuge comparatiu, denunciada reiteradament per associacions de docents, d'alumnes, i associacions cívi-ques i culturals. Les competències sanitàries comportarien que la comunitat assumiria tot l'entramat sanitari a més de l'Insalud. Pel que fa a la policia, la idea és la de coordinar totes les policies locals a més de crear una policia autonòmica a imatge de les existents al País Basc i Catalunya.

D'altra banda, la comissió ha vist com el grup d'Unió Mallorquina ha proposat una de les reivindicacions econò-

miques tradicionals del PP a Balears, com és la creació dels concerts econòmics iguals que els del País Basc i Navarra.

Miquel Payeras

Adéu al 'kasal'

5 La setmana passada, i coincidint amb la plantà de les falles, les forces de la policia nacional desallotjaren l'habitatge del carrer de Palma 5 on, des de fa més d'un any, vivia l'única assemblea d'okupes de la ciutat de València. Els okupes van entrar en l'edifici, que era una antiga església anglicana i, a més de reformar-lo, hi havien realitzat nombroses activitats culturals i organitzatives. Des del primer moment, el propietari havia denunciat la situació i l'Ajuntament va indicar que l'edifici es trobava en ruïna.

La policia va entrar a sac en el Kasal i els enfrontaments entre els joves que encara tenien ànims després del primer assalt i els guardes de l'ordre van continuar durant tot el matí. Amb el resultat d'un detingut, diversos ferits i un matí de caos al barri del Carme, finalitza el primer episodi d'una història que, com ja han anunciat els desallotjats, tot just acaba de començar. La capacitat organitzativa dels joves va fer que el col·lectiu del Parc Alcosa contractara una ambulància, per si de cas.

Amb bales de goma i porres les FOP han aconseguit llevar una altra taca de la ciutat però les raons últimes que han provocat el naixement dels moviments okupes, la falta de locals i habitatges per a molts sectors de la joventut, continuen vives. I el temps dirà si el detergent ha estat efectiu o ha representat únicament un brutal maquillatge

Jordi Sebastià

L'Albufera, sense protecció. Baix, Palma 5, s'ha quedat buit.